MAKE FISHING FAIR

Пътна карта

Пътна карта за постигане на справедливо рибарство и подкрепа на дребните рибари в Европа

Въведение

В продължение на повече от три десетилетия потенциалът и значението на дребномащабното рибарство[1] са били подчертавани в много международни и европейски форуми и са постигнати някои ограничени успехи, които признават тяхната стойност и потенциал да бъдат част от решението на проблемите на засегнатите от замърсяване морета в Европа и свързаната с това продоволствена сигурност. Въпреки това, това не се е превърнало в достатъчни реални промени, които да позволят на дребномащабното рибарство (ДМР) да осигури достоен поминък и да реализира своя потенциал.

Форумът „Make Fishing Fair“, който се провежда една седмица преди диалога за прилагането на политиката в областта на дребномащабното рибарство, организиран от ГД „Морско дело“, е подходящ момент за преглед на настоящата ситуация в сектора на дребномащабното рибарство и на натрупаните натиск, с които той се сблъсква. Малкият риболов е достигнал критична точка на спад, който става все по-труден за обрат, ако не се предприемат спешни действия. ЕС не може да си позволи по-нататъшно забавяне в защитата и насърчаването на този сектор и неговия потенциал да законодателства и направлява политики, които са справедливи за рибарите, справедливи за бъдещите поколения и справедливи за природата.

Макар че Океанският пакт определя подкрепата за МРС като приоритет и очертава съответните действия[(2)] ,които потенциално са добри стъпки напред, не се предоставят подробности за естеството на такава подкрепа или за това как този приоритет ще бъде гарантиран в бъдещия Океански акт. Това е от съществено значение за гарантиране на оцеляването на МРС, като се осигурява, че прилагането на политиките защитава техните права и отразява уникалните нужди на дребните рибари, вместо да се прилага единен подход, който благоприятства по-мащабните операции с голямо въздействие.

[1] Ние използваме определението на EMFAF за дребномащабно рибарство – кораби с дължина под 12 метра, които използват пасивни съоръжения. Макар че това универсално определение е несъвършено и не отчита напълно регионалните различия, ние го считаме за „достатъчно добро“ класифициране.

[2] Океанският пакт конкретно очертава следното: Подкрепа за дребномащабния риболов като приоритет. Съответните действия включват издаването на наръчник, представящ най-добрите практики, които държавите-членки биха могли да използват при разпределянето на риболовните възможности, за да се подобри прозрачността и да се насърчи устойчивият риболов, както и специален диалог за прилагането

. Комисията ще разгледа и възможността за създаване на специален консултативен съвет

Нашият призив за действие

На този фон призоваваме **европейските институции да изготвят план за действие за дребномащабния риболов в Европа до 2026 г.,** който да включва принципите на доброволните насоки на ФАО за дребномащабния риболов (насоки за ДМР), основани на диференциран подход към политиката и управлението на ДМР и по-мащабния риболов (ПМР).

Този план трябва да включва конкретни мерки с обвързващ график за европейските институции и държавите-членки, които включват следните елементи:

- Възстановяване на рибните запаси чрез по-добри научни познания и традиционни знания за възстановяване на здравето на екосистемата
- Защита на дребномащабното рибарство от конкуренцията на други сектори на синята икономика с голямо въздействие чрез осигуряване на преференциален достъп и право на ползване в териториалните води, като се разшири до зоната от 6 мили и 12 морски мили, където е уместно
- Прилагане на адаптивни системи за съвместно управление във всички крайбрежни райони
- Осигуряване на справедливо разпределение на възможностите за риболов въз основа на социални, икономически и екологични критерии
- Насърчаване на обновяването на поколенията чрез премахване на бариерите и предоставяне на стимули, предлагане на обучение, наставничество и достойни средства за препитание за младите рибари.
- Изграждане на устойчиви общности, способни да се адаптират към климатичните промени
- Гарантиране на справедлив достъп до секторна подкрепа и пазари
- Насърчаване на равенството между половете чрез признаване на приноса на жените и осигуряване на равно участие и равни възможности

Ключови приоритети за справедливо и устойчиво бъдеще

1. **Възстановяване на рибните запаси чрез по-добри научни познания и традиционни знания за възстановяване на здравето на екосистемата**

Без риба няма бъдеще, а в момента това е сериозна заплаха във всички морски басейни. Трябва да възстановим рибните запаси и функционалността на екосистемите. Това изисква съвместно управление на морските защитени зони, планове за възстановяване и ефективно управление на рибарството, както и най-доброто използване на науката, като се вземат предвид всички фактори, които влияят върху рибните запаси, в съчетание с опитните и традиционни знания на рибарите, които да служат като основа за управленските решения. Като първа стъпка, ние искаме да бъде създаден специален Консултативен съвет за дребномащабното рибарство.

Като приоритет Европейската комисия трябва да преразгледа процеса на научно консултиране и прилагането на МПД, да даде приоритет на риболова с ниско въздействие, да използва БМСД като целева референтна точка и да отстрани недостатъците, които подкопават възстановяването на рибните запаси. Последното се постига най-добре чрез определяне на квоти, които подкрепят изграждането на биомаса, като се отчита размерът на рибата и възрастовата структура на рибните популации, както и чрез даване на приоритет на риболова за пряка консумация от човека (особено улова от малките риболовни кораби) пред риболова за производство на рибно брашно и масло.

Призоваваме Европейската комисия да използва всичките си правомощия като пазител на договорите, за да приложи съществуващите регламенти, включително чрез определяне на амбициозна конкретна програма от мерки за постигане на „добро екологично състояние“, както се изисква от Рамковата директива за морска стратегия (РДМС).

Призоваваме за премахване на пропуските в прилагането на регламента за контрол, по-специално изключението от изискванията за докладване на допустимите граници за несортирани улови от малки пелагични видове. Мерките в регламента за контрол следва да бъдат допълнени с използването на съвременни техники за контрол, като eDNA, за да се засили спазването и да се подобри мониторингът на несортираните улови, като същевременно се засили прилагането на мерки срещу незаконния любителски риболов, включително премахване на опашната перка на всички уловени риби за европейските любители рибари.

2. **Защита на МРХ от конкуренцията на влиятелни сектори на синята икономика чрез осигуряване на преференциален достъп в териториалните води, разширяващ се до границата от 6 мили и 12 морски мили, където е уместно**

Малкият риболов трябва да бъде поставен в центъра на синята икономика, като се признават правата на собственост и обичайните права на сектора на малкия риболов и се защитава

от пространствено ограничаване от конкурентни или несъвместими дейности чрез създаването на „малки зони за стопанисване“.

Ние се застъпваме за подход към синята икономика, който се основава на социални основи и зачита екологичните ограничения и морските цели (добро екологично състояние), както и за приобщаващ процес на морско пространствено планиране, в който малките рибари получават подкрепа за ефективно участие.

Малките рибари трябва да бъдат ефективно включени и да им се даде възможност да участват пълноценно в морското пространствено планиране и интегрираното управление на крайбрежните зони на равна нога с другите заинтересовани страни. Местните, традиционни и опитни знания на малките рибари трябва да бъдат включени заедно с научните становища при вземането на решения, засягащи малките рибари.

Законът за океаните трябва да признае обичайните права на дребните рибари (достъп до риболовни зони и ресурси) и да защити сектора от нахлуването на по-мощни сектори на синята икономика чрез създаване на регенеративна зона, предоставяне на преференциален достъп в техните териториални води, разширяване до границите от 6 мили и 12 морски мили, където е подходящо за дребномащабно риболов с ниско въздействие, където плановете за управление се определят чрез схеми за съвместно управление.

Подобряване на събирането на данни и научните изследвания с цел предоставяне на точни данни за екологичното, социално-икономическото и кумулативното въздействие на дейностите, свързани с синята икономика, включително любителския риболов и новите енергийни дейности.

3. Прилагане на адаптивни системи за съвместно управление във всички крайбрежни райони

Прилагане на адаптивно съвместно управление във всички крайбрежни райони, като се започне с морските защитени зони и плановете за възстановяване, което включва дребните рибари, като се гарантира тяхното участие в процеса на вземане на решения, ръководено от принципа на приобщаване, прозрачност, отчетност и справедливост в европейските крайбрежни води.

Законът за океаните трябва ясно да определи съвместното управление като задължение, като определи ролите и споделените отговорности на властите и дребните рибари, и да прикани държавите-членки да създадат специфични правни рамки, които да обхващат тази схема на управление в крайбрежните води. Тези рамки трябва да гарантират, че в годишните национални бюджети се заделят достатъчни финансови ресурси за подкрепа на системите за съвместно управление и социалния диалог, да позволяват ефективно изпълнение и да изграждат капацитета, необходим за значимо участие на дребните рибари в процесите на вземане на решения.

4. Осигуряване на справедливо разпределение на възможностите за риболов въз основа на социални, икономически и екологични критерии

Малките рибари следва да имат преференциален достъп до рибните ресурси въз основа на социални, културни, икономически и екологични критерии и следва да се положат усилия за прекратяване на приватизацията на достъпа до рибните ресурси.

За да се преодолее разликата в прилагането и да се реализира пълният потенциал на член 17, са необходими ясни насоки и тежест за тези критерии.

„Вадемекумът“ следва да доведе до задължителен план за пълното прилагане на член 17 и да предостави насоки за добри практики в областта на социалната, икономическата и екологичната устойчивост, както и за начините, по които тези добри практики могат да бъдат насърчавани чрез разпределянето на възможностите за риболов.

Насоките следва да препоръчват критерии, тежести, показатели и методи за измерване, които държавите членки да прилагат, за да изпълнят член 17 по справедлив начин и в духа на закона. Те трябва да гарантират справедливо разпределение на малките риболовни флоти, например чрез запазване на минимум 20 % от общите възможности (ТКЗ и улов) в риболовните дейности, управлявани чрез ТКЗ и квоти, с предпазни мерки за предотвратяване на ерозията и прозрачно управление, както е показано в примера с запазения резерв за крайбрежния риболов в Дания. Разпределението трябва също да улеснява достъпа на нови участници, млади рибари и жени, които понастоящем срещат пречки.

Призоваваме Европейската комисия да използва всичките си правомощия като пазител на договорите, за да гарантира прилагането на член 17, включително чрез процедури за нарушение, и да включи тези насоки като специфични разпоредби в Закона за океаните, като премахне историческия улов като изключителен критерий за разпределяне на възможностите за риболов.

5. **Насърчаване на обновяването на поколенията чрез премахване на бариерите и предоставяне на стимули, предлагане на обучение, наставничество и достойни средства за препитание за младите рибари.**

Бъдещето на риболова в Европа зависи от младите хора, тяхната ангажираност и удовлетвореност от работа, която може да бъде свързана с трудности, които да намалят нейната привлекателност. Изготвянето на план за действие за дребномащабния риболов в Европа е начин да се реши критичният проблем с обновяването на поколенията в риболовния сектор, който заплашва дългосрочната жизнеспособност на дребномащабния риболов. Планът трябва да има за цел да предложи на младите хора и на новодошлите в сектора дългосрочни перспективи за достоен и сигурен поминък.

Пречките пред навлизането на ново поколение в рамките на прилагането на съществуващите политики, обучението и лицензирането трябва да бъдат преодолени с мерки, които стимулират ново поколение дребни рибари, включително гарантиран достъп до квоти, финансова подкрепа и създаване на съоръжения за тяхното официално обучение, включително онлайн обучение.

Подкрепа на младите работници в рибарството чрез техническа подкрепа и административни насоки, създаване на програми за наставничество и стажове и обучение, включително по лидерски и комуникационни умения. Създаване на конкретно специфично обучение за дребните рибари, адаптирано към техните нужди, през целия им живот. Насърчаване на конкретни научни изследвания и разработки в областта на дребното рибарство, които да бъдат популяризирани и финансирани чрез научни програми на ЕС и национални научни програми. По-нататъшно проучване и подкрепа на схеми за колективна собственост и инициативи като проекта Mer de Liens.

Подкрепа за създаването на младежки мрежи и групи за обмен на информация, като Младежката мрежа на рибарите с ниско въздействие, за да се включат техните гласове в процесите на вземане на решения, които ще засегнат тяхното бъдеще.

Осигуряване на достойни условия на труд и социални права за малките и средни предприятия в сектора, като достъп до социално осигуряване, подходяща здравна защита, образование, безопасност в морето, по начин, който повишава привлекателността на сектора за младите хора.

Ако бъде подкрепена ясно чрез политики и финансиране, енергийната трансформация може да послужи като фактор за промяна както в екологично, така и в социално отношение — като подобри условията на труд, повиши профила на сектора и привлече млади хора да се присъединят към флота на малките риболовни кораби.

6. Изграждане на устойчиви общности, способни да се адаптират към климатичните промени

Разработване, съвместно с рибарските общности, на конкретни политики и планове за адаптиране към изменението на климата и смекчаване на неговите последици, включително възстановителни мерки за осигуряване на здрави морски и сладководни екосистеми, както и мерки за смекчаване на екологичните и икономическите сътресения, за намаляване на риска от бедствия и реагиране при извънредни ситуации.

Подкрепа на адаптивен подход към управлението на рибарството, който отчита въздействието на климатичните промени и отговаря на специфичните нужди на дребните рибари и работниците в рибната промишленост.

Подкрепа на инициативи, които подобряват устойчивостта на общностите, особено в условията на недостиг на ресурси, като им помагат да намалят загубите след прибиране на реколтата и/или да разработят алтернативни ресурси, включително разработване на иновативни решения за оползотворяване и използване на инвазивни видове или мерки за безопасност при работа с нови отровни видове.

7. Гарантиране на справедлив достъп до секторна подкрепа и пазари

Малките рибари трябва да имат справедлив и прозрачен достъп до финансова подкрепа и субсидии, като се дава приоритет на справедливия преход и устойчивостта, с гарантиран достъп до пазара и предотвратяване на прекомерния риболов. Икономическите резултати на

бизнеса, измерени в нетна печалба без субсидии, трябва да бъдат взети под внимание.

Специализиран фонд за МРС следва да подкрепя енергийния преход, обновяването на флота, устойчивите практики, достъпа до пазара и технологиите или цифровите инструменти, разработени от рибарите, като осигурява изграждане на капацитет, техническа подкрепа и намаляване на административната тежест, за да се гарантира пълен достъп. Такъв фонд следва да включва достъп до технологии за задвижване с ниски емисии и проектиране на кораби, които са благоприятни за климата. Флотите на МРС следва да имат приоритет за такива инвестиции въз основа на вече ниския си въглероден отпечатък и силния си социално-икономически принос към крайбрежните райони.

Местните, справедливи и устойчиви системи за хранене следва да бъдат укрепени, за да се подобри достъпът до пазара и рентабилността, включително инфраструктурата, инициативите за директни и къси вериги за създаване на стойност, като схемите за риболов, подкрепян от общността, и специална система за участие в гарантиране (PGS) за МРС, основана на екологични, социални и културни ценности. Продуктите от риболов на ЕС трябва да могат да се конкурират при равни условия с вноса, при спазване на равностойни стандарти и правила.

Изграждане на капацитет на организациите за дребно рибарство чрез премахване на административната тежест и увеличаване на специфичното финансиране за създаване на повече специализирани организации на производители в дребно рибарство, като същевременно се признават (и подкрепят) напълно съществуващите.

8. Постигане на равенство между половете в рибарството

Съществената роля на жените в рибарството — често неформална и недооценена — трябва да бъде призната и подкрепена за приноса ѝ към икономиката, продоволствената сигурност и устойчивото рибарство. Жените се сблъскват с ограничения, произтичащи от традиционни и културни норми, корени в патриархата, които ограничават тяхната видимост и възможности.

Трябва да се гарантира равностойно участие в управлението и вземането на решения в рибарството, като се даде възможност на жените да допринесат със своите знания и опит чрез ефективна подкрепа и приобщаващи практики. Гласът и организациите на жените трябва да бъдат укрепени, за да се повиши видимостта им, да се насърчи лидерството, да се насърчат колективните действия и да се подкрепи следващото поколение лидери.

Прехраната на жените трябва да бъде защитена чрез принципите на достойния труд, включително социална сигурност, здравна защита (признаване на професионални заболявания) и обезщетения като отпуск по майчинство и бащинство. Необходими са целенасочени проучвания и данни, разбити по пол, за да се разбере и подкрепи приносът на жените. Програмите за изграждане на капацитет трябва да насърчават лидерските и професионалните умения на жените за , като същевременно се разработват технологии, чувствителни към пола и

трябва да бъдат разработени подходящи условия на труд, които да отговарят на специфичните нужди на жените в рибарството.

Значението и маргинализацията на дребномащабния риболов с ниско въздействие

Малките риболовни предприятия ( ) поддържат начин на живот, който играе ключова социално-икономическа роля в крайбрежните и островните общности, като осигурява средства за препитание и икономически дейности, особено в райони, където има малко алтернативи. Освен икономическата си стойност, малките риболовни предприятия съхраняват и нематериалното културно наследство, традиционните знания и допринасят за биокултурното разнообразие. Малките риболовни предприятия са специфични и се различават значително от по-големите, по-индустриализирани риболовни дейности и трябва да се третират като такива.

Съгласно критериите, предоставени от Европейския фонд за морско дело, рибарство и аквакултури (EMFAF) и използвани от Научния, технически и икономически комитет по рибарство (STECF), малките риболовни кораби (кораби с дължина под 12 метра, които използват невлачени съоръжения) съставляват над 70 % от корабния флот, генерират най-малко 50 % от работните места в рибарството и значителна част от добавената стойност (15 % от стойността на разтоварените улови), като същевременно съставляват 6 % от обема и причиняват най-малко щети на околната среда в сравнение с мащабния риболов с голямо въздействие. В световен мащаб SSF е най-големият работодател в океаните, в сравнение с другите риболовни дейности, нефтената и газовата промишленост, корабоплаването и туризма, взети заедно (ОИСР 2016, Smith и Basurto (2019).

Малките риболовни предприятия (МРП) са предимно микро- и наноразмерни семейни предприятия, които поддържат редица спомагателни дейности — включително администрация, управление на бизнеса и обработка на риба — и спомагат за широко разпространение на социално-икономическите ползи. Въпреки ползите си, секторът е бил маргинализиран и лишен от възможности за риболов и секторна подкрепа в продължение на десетилетия, което се отразява на общата устойчивост на европейските рибарски общности.

Малките риболовни предприятия са част от решението

При наличието на политическо пространство и подходяща подкрепа, дребномащабното рибарство (SSF) може да бъде част от решението и да промени изцяло състоянието на засегнатите морета в Европа. МРИ има потенциал да играе по-голяма роля в укрепването на европейската продоволствена сигурност, да даде жизненоважен принос за изпълнението на целите на Зеления пакт за 2030 и 2050 г. и да насърчи Програмата на ООН за устойчиво развитие до 2030 г., включително постигането на целите на ООН за устойчиво развитие (ЦУР).

Въпреки това, частичното лошо прилагане на последователните общи политики в областта на рибарството (ОПОР), което доведе до насърчаване на риболова в по-голям мащаб и с по-голям обем, доведе до нарушаване на морското равновесие, като много от нашите важни запаси бяха прекомерно експлоатирани, а риболовният капитал, достъпът до възможности за риболов и влиянието се концентрираха в ръцете на все по-малко хора. Това поставя под риск европейската продоволствена сигурност и продоволствена суверенност и компрометира бъдещите перспективи на крайбрежните общности.

Дейностите в рамките на синята икономика, като разрушителни форми на промишлен риболов, проекти за добив на нефт, газ и възобновяема енергия, които са лошо оценени и планирани, промишлено аквакултури, замърсяване и масов туризъм, са оказали неблагоприятно въздействие върху поминъка на дребните рибари и са нарушили екологичното равновесие, необходимо за поддържането на живите водни ресурси. Това има дълготрайно въздействие върху устойчивото снабдяване с риба, стопанисването на водните ресурси, заетостта и обновяването на поколенията.

Заключителни съображения: Трябва да направим риболова справедлив

Съществува опасност, че без адекватна политическа подкрепа и изпълнение на посочените по-горе мерки, секторът на дребномащабния риболов ще продължи да запада и в крайна сметка ще изчезне. Това ще бъде в ущърб на крайбрежните общности, местната им икономика, снабдяването с храни, традициите, културата, знанията и уменията, както и на бъдещите поколения, за които всичко това ще бъде загубено и ще бъде пропиляна възможността да се използва техният потенциал за постигане на по-широки социални, екологични и икономически цели за устойчивост.

Ето защо ние сме решени да работим заедно, за да гарантираме, че този призив за действие ще бъде широко разпространен, включен и приложен на всички нива.

Подписано от

Associazione Casette dei Pescatori

Casa dei Pesci

Cooperativa San Leopoldo

Associazione Pescatori di Pantelleria

Isole Eolie Pesca Responsabile

Association des Ligneurs de la Pointe de Bretagne

Union des communautés des prud'hommes pêcheurs de Méditerranée (UCPPM)

Prud'homie de Saint Raphaël

Pleine Mer

Latvian Fishermen Federation

Fischereischutzverband Schleswig-Holstein

Association of Small Coastal Fishermen of the Adriatic

European Association of fishermen at the black sea

Marsempre

Scottish Creel Fishers Association

Sveriges Yrkesfiskare Ekonomiska Förening (SYEF)

PO Kustfiskarna Bottenhavet Ekonomisk Förening

Ålands Fiskare r.f.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSK-PO)

Irish Islands Marine Resource Organisation (IIMRO)

C-LIFE

Pot Fishing Agency

Pescartes

Asociación de atuneros con linea de mano del mediterráneo

Miracanarias

Cofradía la restinga (El Hierro)

Mulleres Salgadas

Bivdu

Norges Kystfiskarlag

Snowchange

Federatia Delta Dunarii

Erris Lobster Conservation and Restocking Association

Zygi Fishermen Association

Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków Empesca't

Associazione Casette dei Pescatori

Arts Menors Costa Brava

Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich

Supportive Organisations

За Make Fishing Fair

Кампанията **Make Fishing Fair** се води от дребни рибари от цяла Европа, които се стремят да коригират дисбаланса между риболова с ниско въздействие и индустриалните операции с високо въздействие чрез справедлив преход. Форумът „Make Fishing Fair“ ще събере 45 рибари от 17 държави, заедно с политици, учени и неправителствени организации, за да се справят с неотложните предизвикателства, пред които е изправен секторът. Форумът има за цел да укрепи солидарността между рибарите, да разшири подкрепата за дребномащабния риболов и да гарантира, че техните гласове ще останат в центъра на политическите дискусии в ЕС преди диалозите за прилагане.

30 години действия в подкрепа на дребномащабното рибарство в Европа

1995

Кодекс на ФАО за отговорно рибарство: Член 6.18 призовава за правата на малките и занаятчийските рибари да имат сигурни и справедливи средства за препитание, с преференциален достъп до традиционните риболовни зони под национална юрисдикция. (Глобална основа за правата на малките риболовни предприятия.)

2009

cvАприл: Зелената книга на ЕС за реформата на ОПОР предлага диференциран подход за дребномащабното (ДМР) и едромащабното рибарство (ЕМР).

Ноември: Декларацията от семинара в Брюксел относно МР и реформата на ОПОР засилва подкрепата за включване на гласа на МР в политиката на ЕС.

2010

Кампания Ocean2012: Насърчава разпределянето на риболовните възможности между тези, които извършват устойчив риболов и носят най-голяма полза за обществото.

2012

Май: Доброволни насоки за отговорно управление на собствеността върху земя, риболовни ресурси и гори, одобрени от Комитета на ООН по световна продоволствена сигурност.

Ноември: Първият конгрес на европейските занаятчийски рибари приема декларация, в която се определя обща визия за европейските рибари, занимаващи се с дребномащабно рибарство, и се призовава за създаването на LIFE

2013

Втори европейски конгрес на занаятчийските рибари изгражда регионално сътрудничество.

	Приета е нова обща политика в областта на рибарството (ОПОР) — въвежда се член 17, който насърчава по-справедливо и устойчиво разпределение на риболовните възможности.
2014	Приети са Доброволните насоки на ФАО за осигуряване на устойчиво дребно рибарство — глобална рамка, свързваща дребно рибарство с продоволствената сигурност и премахването на бедността.
2015	Приета е Програмата на ООН за устойчиво развитие до 2030 г. — включва ЦУР 14.б, гарантираща достъп на дребните рибари до морските ресурси и пазари. Официално създадена е LIFE (Low Impact Fishers of Europe — Рибари с ниско въздействие в Европа); открива офис в Брюксел като специален представител на MPP на равнище ЕС.
2018	Стартира Регионален план за действие за дребномащабния риболов (RPOA) за Средиземно море и Черно море — първата регионална пътна карта за устойчиво дребномащабно рибарство.
2019	Кампанията „Справедливо отношение към дребномащабното рибарство“ призовава за поправяне на историческите несправедливости и насърчаване на справедлив достъп до ресурсите.
2021	Октомври: LIFE & Our Fish публикуват доклад за възможностите за риболов като фактор за промяна. Ноември: LIFE издава изявление относно прилагането на ОПОР, в което се подчертава необходимостта от диференциран подход към MPC.
2022	Юни: Конференция на ООН за океаните (Лисабон) — Организациите за малки риболовни кораби от цял свят се обединяват в „Призив за действие на малките риболовни кораби“ за изпълнение на ЦУР 14.б. Резолюции на Европейския парламент относно прилагането на член 17 и относно ситуацията и бъдещите перспективи на малките риболовни кораби в ЕС
2023	Ноември: LIFE публикува Призив за действие за по-добро изпълнение на ОПОР чрез диференциран подход.

	Регионален семинар на IYAFA (Галисия, Испания): Приемане на „Обща декларация“ и „План за действие за жените в рибарството“. Резолюция на Европейския парламент относно съвместното управление в рибарството на ЕС и ролята на сектора в прилагането на управленски мерки.
2024	Май: Стартира кампанията „Make Fishing Fair“ — 38 рибарски групи и 20 НПО призовават за справедлив достъп до квоти, справедлив преход и прозрачност при субсидиите и разпределенията. Юли: Манифестът за X-тото законодателно събрание (2024–2029 г.) очертава приоритетите на политиката за дребномащабния риболов за следващия мандат на ЕС.
2025	Февруари: LIFE представя становището си относно Океанския пакт, за да повлияе на глобалното управление на океаните. Март: Парламентарно събитие „Make Fishing Fair“, което събира дребни рибари от цяла Европа и Обединеното кралство в Европейския парламент, за да се застъпи за по-справедлив достъп до възможности за риболов и по-голяма подкрепа за практики с ниско въздействие. Юни: Призивът за действие на рибарите придобива популярност на UNOC3, извеждайки въпросите на МРХ на световната сцена. Септември: LIFE се обръща към комисар Кадис по повод на член 17 от Vademecum, засилвайки принципите на справедливо разпределение.

MAKE FISHING FAIR

blue ventures
beyond conservation

LOW IMPACT FISHERS OF EUROPE

The Make Fishing Fair Campaign is a partnership between the Low Impact Fishers of Europe and Blue Ventures